

ERMƏNİLƏR VƏ FAŞİZM

Zaur Əliyev

AMEA Fəlsəfə və Sosiologiya İnstitutu, Bakı, Azərbaycan

e-mail: zaur.aliyev@gmail.com

DOI: 10.30546/.2960-1967.2023.1.92

Xülasə. Ermənilərin irqi-dini təlimatlarının müəllifi, Ermənistanın paytaxtında “şərəfinə” 6 metr hündürlükdə abidə ucaldılan muzdlu, faşist Qaragin Njde Hitlerin gənclərə xitabən dediyi şüarlardan birinin sözlərinin yerini dəyişərək, erməni gəncliyinin tərbiyəsi üçün daha sərt, daha amansız faşizm modelini seçmişdi: “Gənclik, ürək və dəmir”. Njde, Mandalyan, Darbinyan və digər faşist ideoloqlarının ardıcilları olan erməni gəncləri öncə “irqçi vətənpərvərlər” adlandırılırdılar, sonra isə faşist cəlladları onlara “Seqakron” – “İrqi inançlılar” adını verdilər... Məhz bu irqi inançlılar Azərbaycan torpaqlarında Alban kilsələrini darmadağın etdilər, albanlara-azərbaycanlılara məxsus dini və mədəniyyət abidlərini erməniləşdirdilər. Çünki onların inancı Tanrıya deyil, qondarma, saxta, mifik tarixə söykənən ultrairqçi ideyalara idi. Əslində, erməni faşizmi satanizmin kilsə daxilində gizlədilmiş və xristianlığın aşladığı humanizm dəyərlərinə meydan oxuyan təzahürüdür. “İrqi inançlılığın” təməlinə bütün digər millətlərə qarşı nifrət aşılandığı üçün, bu qanlı ideologiya ən yaxşı halda satanizmlə müqayisə oluna bilər.

Açar sözlər: Erməni, faşizm, terror, soyqırım, diaspor, lobbi

Giriş

II Dünya Müharibəsi nə qədər araşdırılsa da, bu böyük tarixi hadisə barədə bu günə qədər hələ də tam ətraflı tarixi faktlar ortaya qoyulmayıb. Bu gün arxivlər açıldıqca illər boyu bizlərə söylənən əfsanələrin yalan olduğunu görürük. Belə yalanlardan ən böyüyü isə sovet tarixşünaslığında ermənilərin II dünya müharibəsində SSRİ-yə “sədaqət”ləri ilə bağlıdır. Əslində isə hadisələr tam başqa istiqamətdə cərəyan edib. SSRİ ordusunda və Almanların əsir düşən sovet əsgərləri üçün yaratdıqları legionlarda ermənilər casus rolunu oynayıblar...

1938-ci ildə Almaniyada güclənən faşizm ideologiyası ilə erməni daşnak ideologiyası bir-birinə yaxın olduğu üçün onlar arasında əməkdaşlıq barədə danışıqlar gedirdi. Faşist Almaniyasının əsas siyasi fiqurlarından olan Himmlerin hədəfi Bakının neft mədənləri idi. O, hazırlanan planda SSRİ-nin enerji gücünün yalnız Bakı olacağını bilirdi və buna görə də buradakı mədənləri partlatmaq məqsədini güdürdü. 1941-ci ildə alman ordusuna əsir düşmüş 6 nəfər erməni əsgəri müvafiq hazırlıqdan sonra 1942-ci ilin payız günlərinin birində paraşüt vasitəsilə Azərbaycan ərazisinə atılmışdı. Onlar da az sonra Xanlarda, Dəstəfurda və Bakıda həbs edilmişdilər. [1, fond 1, bölmə 153. İş 22]

Tədqiqatın mənbəyi və üsulları

Faşistlər və ermənilər (daşnaklar) arasındakı əməkdaşlığın ideoloji əsası 1930-cu illərdə qoyulmağa başladı. Birincisi, Gobbels 1933-cü ildə erməniləri Ari adlandırdı. Alfred Rosenberg, Almaniyanın İşğalçı Şərq bölgələrinin naziri, 1926-1936-cı illər arasında Şərq İnstitutunun rəhbəri idi. Artashes Abegyan ermənilərin antropologiyası və tarixini öyrənmək

üçün bir komitə yaratmağı tapşırırdı. 1934-cü ildə Artəşes Abegyan və Paul Rohrbach "Aryan erməni faşist ziyalıları ilə əməkdaşlıq" adlı bir kitab nəşr etdi. Bu kitabda ermənilərin və erməni dilinin ari mənşəli olduğu bildirildi. Komitə 1934-cü ildə qurulandan 5 ay sonra Rosenberg Hitlerə ermənilərin təmiz irqdən gəldiklərini göstərən bir hesabat təqdim etdi. Bu dövrdən Almaniyadakı müharibənin sonuna qədər ermənilər, onların qədim tarixi, saf irqə aidliyyəti və "1915-ci il erməni qırğını yayım" mövzusunda "Erməni-Arilik", "Zeytun", "Tarixdə ermənilərlə Almanların dostluğu", "Qoçlar sənə baxır" və onlarla digər kitab nəşr olundu [3, s. 211-212].

Alman arxivlərində (ASNB RA) 1966 sayılı sənədin 23342-ci cild, 1-ci fəsil, 40-42-ci səhifələrində yazılır:

"Qafqaz ərazisində casusluq edilməsi üçün Drastamat Kanayanla (General Dro – Z.Ə.) əməkdaşlıq edilsin. Ona müvafiq tapşırıqlar verilsin və lazımınca mükafatlandırılınsın".

Həmin sənədin ardınca Dronun almanlara cavabı qeyd edilir: "Hücumla əlaqədar əmr alındı. Paraşütlə atılmalı olan Erməni Krım qrupunu və agentlərini yanımızda aparmağımızın lazım olub-olmadığını bildirmənizi xahiş edərəm".

Bu sənəd bir daha sübut edir ki, hələ müharibədən öncə ermənilər Qafqazın strateji nöqtələri, Bakının neft mədənləri barədə ətraflı məlumatları almanlara göndərirdilər.

Hələ İkinci Dünya Müharibəsi başlanana qədər Almaniya rəhbərliyi erməni mühacirlərə "ari qaçqın" statusu vermişlər. Berlində ermənilər üçün xüsusi olaraq həftəlik "Ermənistan" və "Vətən" qəzetləri nəşr edilirdi.

1930-cu illərin ortalarında "Daşnaksütyun" ilə üçüncü Reyx rəhbərliyi arasında əlaqə quruldu. Erməni terror təşkilatlarının rəhbərlərinin Adolf Hitlerdən onun komandanlığı altında erməni ordusunu yaratmaq, həmçinin erməni zənginlərinin milyonlarla maliyyə vəsaitini faşistlərin xəzinəsinə köçürmək barədə xahişləri isə istehza ilə qarşılanırdı.

DOSYE: professor Qafar Çaxmaqılı yazır: Njde, yəni Ter-Harutyunyan almanların Berlində yaratdığı "Erməni Milli Şurasının" üzvü olaraq xaricdə yaşayan ermənilərin arasında SSRİ-yə qarşı yönəlmiş fəaliyyətlə məşğul olub. Bu məlumatlara və bir sıra digər sənədlərə əsasən, 2 noyabr 1944-cü ildə Qaregin Ter-Harutyunyan həbs edilərək istintaqa cəlb edilmişdir. İstintaq müəyyən etmişdir ki, müttəhim Ter-Harutyunyan 1908- ci ildən 1937-ci ilə qədər Daşnaksütyun partiyasının üzvü olub, 1918-ci ildə daşnak hökuməti tərəfindən, millətçi hərbi hissələr yaratmaq məqsədi ilə Zəngəzura göndərilmişdir. Daşnak hökumətinin Zəngəzurdakı silahlı qüvvələrinin komandanı, 1921- ci ildən isə baş naziri olaraq, sovet ordusuna qarşı hərbi əməliyyatlar aparmışdır. Onun əmri ilə bir sıra kommunist və qırmızı ordunun mənsubları həbs olunmuş və güllələnmişdir. Həmçinin, yüzlərlə kommunist, qırmızı ordu mənsubu inqilabi əhval-ruhiyyəli fəhlə və kəndlilər Tatev qayalığından aşağı atılaraq öldürülmüşdür.

Bundan sonra Harutyunyan alman kəşfiyyatçısı, mayor Drumyun göstərişi ilə 1942-ci ilin payızında Berlində olmuşdur. özünün köməkçisi olan Asatryan Hayk ("Smerş" tərəfindən

həbs olunmuşdur) vasitəsilə, Bolqarıstanda yaşayan 30 nəfər ermənini Berlinə göndərmişdir, burada onlar Xoxenbande kəndində yerləşən kəşfiyyat-təxribat məktəbində təlim keçərək, Krıma göndərilmişdilər. Onların məqsədi Sovet Ermənistanına keçmək və orada kəşfiyyat-təxribat fəaliyyəti ilə məşğul olmaq idi. Alman ordusunun Ermənistan sərhədlərinə yaxınlaşacağı təqdirdə isə bu adamlar daxildə üsyan qaldırmalı idilər.

Rusiya Federal Təhlükəsizlik Xidmətinin Mərkəzi Arxivində “Xalq Daxili İşlər Komissarlığının Rostov vilayəti üzrə İdarəsinin 7/17 nömrəli xidməti məruzəsindən SSRİ XDİK-in 4-cü idarəsinə” adlı sənəddə yazılır: “1942-ci ilin avqustunda Rostov-Don şəhərinin işğalı dövründə şəhərə general Dronun başçılıq etdiyi bir qrup erməni millətçisi gəlib. Qrupa Hitler tərəfindən Sovet hakimiyyətinə qarşı mübarizə aparmaq üçün Qafqaz millətlərindən könüllülər legionu təşkil etmək səlahiyyəti verilib. Alman qoşunlarının Cənubi Qafqaza müdaxiləsi zamanı bu legion Ermənistanı bolşeviklərdən azad etməli idi. Dronun qrupunun Rostov-Donda olduğu müddətdə təqribən 100 min nəfərlik legion yaradılıb“.

Almaniyada qurulan Erməni Milli Şurası II Dünya Müharibəsi zamanı ermənilərin SSRİ əleyhdarı və Alman tərəfdarı təbliğatının mərkəzi oldu. 1943-cü ilin aprelin sonunda erməni hərbi qrup, müstəqil status qazandı. 1944-cü ilin fevralında Rozenberqin əmri ilə Birləşmiş Erməni Qərargahı da qurulmuşdu. Qrupun başında olan Dronun köməkçisi Kuro (Nikolay Tarxanyan), qərargah rəisi isə Tiqran Bağdasaryan idi. Kəşfiyyat və təxribat hərəkətlərindən məsuliyyəti Misak Torlakyan öz boynuna götürmüşdü.

AG-114 casus qrupu da keçmiş daşnak Ermənistanının (1918-1920) ordusunun mənsublarından ibarət idi.

Erməniləri Almaniyaya tərəfə keçməyə, Hitlerə xidmət etməyə çağırmaq məqsədi ilə Almaniyada qurulmuş “Hayastan”qəzeti və bütün redaksiya heyəti ermənilərdən ibarət olub. Maliyyələşdirmə Almaniyaya tərəfindən reallaşdırılıb, birbaşa III Reyxin Təbliğat və Təşviqat naziri Yozef Göbbelsin nəzarətində olub. Təqdim olunan şəkil qəzetin 126-cı sayıdır və üz qabığında Adolf Hitlerin şəkilli əks olunub.

Daşnakların nasistlərə əhəmiyyətli xidmətlərindən biri də Sovet arxa cəbhəsində və işğal bölgələrində təbliğat fəaliyyətləriydi. Bu qrupların birinin başında məşhur daşnak lideri Seton Celalyanın SS zabiti olan oğlu Nikolay Gevorkyan (Doktor Sikorskiy, Gevorkov) dururdu. İşğal bölgələrində erməni əhalinin arasına agentlərini yerləşdirərək kəşfiyyat fəaliyyəti göstərirdilər. Almanlara görə ermənilər millət olaraq kəşfiyyatçılığı yaxşı bacarırdı. Bütün Qafqazda almanlar onların verdiyi məlumatlardan yararlanırdılar. Yəhudilərin aşkar edilməsində və almanlara təhvil verilməsində ermənilərin çox xidməti olmuşdu. Əsirləri də testdən keçirərək yəhudi olduğunu belə təsbit etməkdə ermənilər nasistlərə yardım edirdilər. Özünü erməni olaraq təqdim edən və bununla ölümdən xilas olmaq istəyən yəhudi əsirə ermənicə kitab və ya İncili verərək gerçək milliyyətələrini öyrənir və yəhudi olduğunu bildirirdilər

Ermənilər bütün gücləri ilə Hitleri dəstəkləyirdilər. Hətta yəhudilərin soyqırımında da

böyük rolları olmuşdur. Erməni general Qaregin Njdenin qurduğu “Tsegagron” təşkilatının vasitəsilə gənc ermənilər faşist SS təşkilatına və digər elit alman hərbi qüvvələrinə daxil olurdular. Almaniyada və Fransada yaşayan bir çox ermənilər 58-ci Panzer ittifaqlarına və Vermaxtın 10-cu ordusuna girmişdilər. Erməni İnqilab Federasiyasının liderləri alman kəşfiyyatı ilə çox sıx münasibətdə idi.

Xrisator Valker “The Survivat of a nation” adlı kitabının 357-ci səhifəsində yazır:

“Ermənilər Hitlerin əmrini yerinə yetirmək üçün 30.000 adamdan ibarət qoşun yaratmış, bunları dəstələr halında 2-ci Dünya müharibəsinə çıxartmışdılar. Onlar müvəqqəti erməni hökuməti qurublarmış, Berlin Radiosundan yararlanırlarmış. 19, 20, 21 Avqust 1936-cı il tarixli “Hayastan” qəzetində yəhudilərin “Zəhərli və xroniki bir xəstəlik” olduqlarını yazmış və Hitlerin xilaskar olduğunu ifadə etmişdilər. Mənə elə gəlir ki, Adolf Hitlerə faşist olmağı Mussolini yox, ermənilər və onların papazları-patrikləri – vazgenləri öyrətmişdilər”.

Rusiya Dövlət Fondunun Arxivində F.R-9401. İp. 2. D 65. L adlı sənədin 162-163-cü səhifələrində Daxili işlər xalq komissarı Beriyanın Stalinə yazdığı məktubda qeyd edilir: “Alman ordusu tərəfindən yaradılan Erməni legionu casusluq və pozuculuq işləri üçün Qırmızı Ordunun arxa cəbhəsində bir neçə erməni komitələri yaradıb. Müstəqil Ermənistanın təbliği istiqamətində iş apardılar. Dünya erməniləri Almaniyanın “hərbi ehtiyaclarına” sərf etmək üçün vəsait toplayırlar”.

Erməni legionu İkinci dünya müharibəsi zamanı üçüncü Reyx tərəfindən döyüşən və ermənilərdən təşkil olunmuş piyada birləşməsi olaraq 1941 və 1944-cü illər ərzində 808, 809, 810, 811 və 812 adlı birləşmələrlə döyüşlərdə iştirak etmişdilər.

Almanlara digər legionerlər arasında baş verənləri çətdirən casus erməni legionunun andı belə idi:

“Tanrı və Adolf Hitler qarşısında and içirəm ki, alman dövlətinə və erməni torpağına sadıq olacağam. Son damla qanıma kimi nasional-sosializm ideyaları uğrunda bolşeviklərə və imperialistlərə qarşı mübarizə aparacağam”.

1941-ci ilin ortalarından 1944-cü ilin sentyabrına qədər Ermənilər Türkiyədə və bütün Yaxın Şərqdə faşist alman kəşfiyyatı ilə çox yaxın əməkdaşlıq etdilər. Erməni gizli agentləri faşist təbliğatını aparır və yəhudiləri təqib edərək yaxalanmaları üçün faşistlərə yardım edirdilər.

Nasist partiyasının başda gələn ideoloqlarından olan Alfred Rozenberq, 1926-1936-cı illər arasında Şərqsünaslıq İnstitutunun başında olan Doktor Artəşes Abegyana ermənilərin antropologiyasını və tarixini tədqiq etmək üçün bir komitə yaratmağı tapşırırmışdı.

Türkiyədə casus ermənilərin Rozenberqə hazırladığı təkliflərdə yazılırdı ki, Türkiyə II Dünya Müharibəsində almanlara ona görə yaxınlıq edir ki, müharibədən sonra Azərbaycanla birləşib Böyük Turan yaratsınlar. Bu planın qarşısının alınması üçün onlar Türkiyə və Azərbaycan arasında bufer dövlət – “Böyük Ermənistan” yaradılmasını zəruri hesab edirlər.

1942-ci ildə çox sayda erməni gənci birləşərək, faşistlərin müharibə istəklərini müdafiə

edən təşkilat yaratdı. Suren Bez-zadyanın başçılıq etdiyi Paykar Hoassank (“ışıqlı” mənasını verir – Z.Ə.) adlanan Erməni Milli Sosialist Hərəkəti bütün Avropada və Türkiyədə yaşayan gənc ermənilər arasında məşhurlaşdı.

15 dekabr 1942--ci ildə Njde almanların yaratdığı "Erməni Milli Şurası"nın 7 üzvündən biri idi. Dro və Njdenin başçılıq etdiyi erməni hərbi birləşmələri, Krım yarımadasının işğalında və Qafqazdakı döyüşlərdə iştirak etmişdilər. Erməni döyüşçülər özlərini “Dromedarçılar” adlandırırdılar, yeni tip bir alman uniforması geyinirdilər. Silahları isə qarışıqdı. (alman və sovet istehsalı). Generalından əsgərinə qədər bu qrupda iştirak edən hər kəs, hərbi formasının sağ qolunda Daşnak Respublikasının üç rəngiylə "Armenien" yazısı olan bir gerb daşımaq məcburiyyətində idi. Əvvəllərdə daşnak legioner gerblərində Ararat - Ağrı Dağı fiqurunu və ya Daşnak Ermənistanının dövlət simvolunu da istifadə edirdilər. Ermənilər üçün xüsusi məktəblər qurmuşdular. Bu məktəblərdə uşaqlara 3-cü Reyxin himayəsində qurulacaq “Böyük Ermənistan”ın təbliğatını aparırdılar. Erməni təşkilatı EMK üzvləri alman işğalı altında olan Krımda çox fəal idilər. Erməni Komitəsinin fəaliyyəti Krımın alman rəhbərliyi tərəfindən də dəstəklənirdi. Yalnız ermənilərin, almanların ailələrinin gedə biləcəyi kafelər, restoranlar açmışdılar, yalnız ermənilərin gedə bildiyi xəstəxanalar qurmuşdular.

Komitə, digər tərəfdən faşist -alman ordularının ehtiyacları və erməni könüllü birlikləri üçün erməni əhalidən kömək də toplayırdı. Bu sahədə heç bir problem olmurdu, çünki bütün erməni əhali də almanları dəstəkləyirdi. Bu, onu gəstərirdi ki, ermənilər kim güclü isə onun yanında olmaq xasiyyətini dəyişməmişdilər. Dərhal təşkilatlanaraq işlərinə yarayırsa “şeytanı belə müdafiə etmələri”ni yazan müəlliflər yanılmırdılar. Krımda Daşnakların başında olduğu EMK-si "Azat Hayastan - Uq uun Z uq uu unuü (Azad Ermənistan) və "Hay azq- Z uq uq q " (erməni milləti) adlı jurnallar çıxarmış, bu jurnallarda yarımadaanın kişi əhalisini alman ordularının yanında döyüşməyə çağırmışdılar [4, s. 1-2].

Almaniya rəhbərliyi Qafqazdakı və Türkiyədəki erməni əhalisini bu ölkələrdə qarışıqlıq yaratmaq üçün istifadə etməyə hazırlaşdı, lakin cəbhədəki uğursuzluqlar onları bu planlarından imtina etməyə məcbur etdi.

Sovet ordusu Bolqarıstana girəndə Njde müharibənin sonunun yaxınlaşdığını görüb özünə yeni müttəfiqlər axtarmış və sovet generalı Tobluxinə məktubla müraciət edərək yaltaqlanmışdı. Məktubunda o, özünə bəraət almaq məqsədilə nasistlərlə yalnız onların Türkiyəyə müharibə elan edəcəyinə inandığı üçün əməkdaşlıq etdiyini iddia edirdi və yenə də Sovet İttifaqının Türkiyəyə müharibə elan etməsinin zəruri olduğunu bildirir, özünün isə bu işdə SSRİ ordusuna istənilən yardımı edəcəyinə söz verirdi. Lakin Sovet hərbi əks-kəşfiyyatı onu həbs edərək Moskvaya göndərmişdi. Bir müddət Dövlət Təhlükəsizlik Nazirliyinin həbsxanasında saxlandıqdan sonra Njde mühakimə edilməsi üçün Yerevana gətirilmişdi. Məhkəmə zamanı Qaregin Njde antisovet fəaliyyətində və kütləvi qətləri təşkil etməkdə günahkar bilinmiş və 25 illik həbs cəzasına məhkum olunmuş və həbsxanada da ölmüşdü [5,

s. 3-4].

2006-cı ildə Moskvada, Bistrov nəşr evində çap olunan E. Abramyanın “Abverdəki Qafqazlılar” adlı kitabında yazılır:

“Alman Reyxinin himayəsi altında Ermənistan bütün gücü ilə Yaxın Şərqdə alman təsirini möhkəmləndirməyə çalışmaq məcburiyyətindədir. Bu baxımdan, Erməni Milli Komitəsi, keçmişdə Rusiya və İngiltərənin ermənilərə yaşatdığı acı xəyal qırıqlığına və dəhşətli fəlakətlərə işarə etməyi zəruri görür”.

Müəllif bizimi diqqətimizi çəkən çox maraqlı bir məqama da toxunur: “Nasist Almaniyası daşnaklara bütün bu xidmətlərinin qarşılığında Qarabağı, Naxçıvanı və Axalkələk bölgəsinin bir hissəsini söz vermişdir. Həmçinin müharibə zamanı daşnaklar Qarabağ bölgəsinə yerli xalqı Sovet hakimiyyətinə qarşı qaldırmaq üçün xüsusi hərbi qruplar və desantlar göndərmişdir”.

1942-ci ilin sonlarında bu təşkilat Erməni Milli Şurası ilə birləşdi. Nəticədə II Dünya Müharibəsində erməni batalyonları çoxsaylı yəhudilərin qırılmasında əsas rollardan birini oynadılar. Bu batalyonun əsgərləri keçmiş erməni hərbi vərdislərini özündə saxlayan xüsusi tapşırıqları yerinə yetirirdi.

Erməni əsgərlərinin çoxundan yenicə istila edilmiş torpaqlarda polis birləşmələri kimi istifadə olunurdu. Erməni əsgərlərə casusluq edərək almanların siyahısında olan bütün yəhudiləri tutmaq tapşırığı verilmişdi. Samuel Vimz yazır ki, almanlarla görüşən daşnaklar əllərindəki “sənəd”lərlə sübut etməyə çalışdılar ki, “Qafqazın bir hissəsi və Türkiyənin qərb hissəsinin 95 faizi erməni əhalisindən ibarətdir və onlar müstəqillik əldə etsələr Hitlerin sadıq qulları olacaqlar”.

Erməni Komitəsi adlanan qurum isə dünya ermənilərinə yazdığı müraciətdə deyirdi:

“Alman Reyxinin himayəsi altındakı Ermənistan gücləri daxilində Yaxın Şərqdə alman təsirini gücləndirməyə çalışmaq məcburiyyətindədir. Onlar İngiltərə və Rusiyaya daha inanmalı deyillər və almanları özlərinə hami saymalıdırlar”.

Müraciətin sonunda belə bir sonluq yazılır:

“Yəhudilər fanatik milliyətçi və irqçiliyin doqmatikləridir; onlar yaşadıkları yerlərdə, irqlərinin davamını təmin etmək üçün dünya vətəndaşı rollarına girirlər. Eynilə ingilislərin başqa ölkələri işğal üçün döyüş gəmilərini istifadə etdikləri kimi, yəhudilər də silah olaraq beynəlxalq hüququ və kommunizmi istifadə edirlər”.

“Ermənistanın yəhudi icması İkinci Dünya Müharibəsi zamanı Vermaxtın tərkibindəki 2000 nəfərlik erməni legionunun qəddarlığını və satqınlığını heç vaxt unutmayıb”. Bu açıqlama ilə İsrail eksperti Arye Qut Amerika yəhudi diasporunun ən populyar “Algemeiner” (“The Algemeiner”) qəzetində çıxış edib.

Yəhudi bloqeri İsrail Barouk “Times if İsrail” qəzetində dərc olunan məqaləsində, II Dünya Müharibəsində 20 mindən çox erməni əsilli nasistin yəhudi soyqırımında iştirak etdiyini bildirərək, 1930-cu illərdə ermənilərin Amerikada dərc olunan “Hairenik” qəzetinin

Hitler rejiminə tam dəstək verdiyini qeyd edib: “Ermənistan şərq Avropada anti-semitizmin ən güclü olduğu ölkədir, bütün Avropada isə üçüncü yerdə qərarlaşır”. 2014-cü ilin sorğularına görə, Ermənistanda yetkin yaşda olan 2,2 milyon nəfərdən 1,3 milyonu anti-semit əhval ruhiyyəlidir.

“Modus Vivendi” təşkilatının Ermənistanda yerləşən mərkəzinin sədri Ara Papyan yazır ki, 1915-ci ildə ermənilərə qarşı soyqırımı yəhudilərin planı əsasında olub: “1604-cü ildən bu günə qədər ermənilərin bu günə düşməsinin səbəbi yəhudilərdi və onlar 1918-ci ildə Azərbaycanı işğal etməyimizin qarşısını aldılar. Bizdə II dünya müharibəsində qisasımızı aldıq [2, s. 103].

1. Yəhudilər erməni şəhəri və qədim erməni torpağı olan Bizansın məhv edilməsini təşkil ediblər;

2. 1604-1605-ci illərdə ingilis kəşfiyyatı vasitəsilə yəhudilər Şah Abbasa təsir edib, İran və Əfqanıstanda 700 min erməninin deportasiya və məhv edilməsinə səbəb olublar;

3. 1915-ci ildə yəhudilərə xidmət edən Gənc Türklər və Tələt paşa Türkiyədə erməni soyqırımını onların planı üzrə həyata keçiriblər;

4. 1918-ci ildə yəhudilər Bakı və Qarabağın ermənilərdən alınmasına və onlara qarşı döyüşlərin keçirilməsinin baskarları idilər;

5. Bu gün də yəhudilər Azərbaycanı silahlandıraraq Ermənistanı qarşı qoyurlar”.

“Ayrenik” qəzeti 1939-cu ilin iyul ayında yazırdı: “Əgər Almaniyə ilə Yaponiya Sovet İttifaqına hücum etsələr, Daşnaksütyun Sovet İttifaqının düşmənləri sırasında olacaq”.

Ermənilərin casusluq fəaliyyəti üçün “Aynxait Ştürm” qrupu yaradılmışdı ki, onlar sovet ordusunda arxadan zərbə vurmağın yolların axtarmaqla yanaşı, əsirlərin içərisində yəhudiləri aşkar etməli idilər. Bu qrupla yanaşı 106 sayılı oberqrup yaradılmış idi ki, Stepanyan və Sərkisyan adlı iki erməni ora rəhbərlik edirdi.

Nəticə

1942-ci ilin dekabrında General Dro və erməni yazıçısı Qaro Gevorkyan, Henrix Himmlerin qəbulunda olur və ona pastor Lepsiusun “Erməni xalqının ölümcül yürüşü” kitabını təqdim edirlər. Himmlerin və General Dronun çağırışı ilə 30 minə qədər erməni alman ordusuna qatılır və döyüşlərdə iştirak edir. Müharibənin sonuna yaxın Qareqin Njde Stalinə ünvanladığı məktubda General Dro barədə bu sözləri yazır:

“Mən vətən xaini Dronun Ermənistanı yönəlmiş planlarını mümkünə etdim.”

Son olaraq qeyd edim ki, Hitler SSRİ-nin işğalından sonra Ermənistan SSR-ə müstəqillik verilməsi barədə ermənilərin xahişini rədd edərək, onlara belə cavab vermişdir: “üç dəfə xəyanət edənlər (çar Rusiyası, Osmanlı imperiyası və SSRİ-yə qarşı) dördüncü dəfə də xəyanət edəcəklər!”.

Və daha maraqlı bir fakt: II Dünya Müharibəsindən sonra yalnız erməni legionu SSRİ-yə qaytarılmadı və onların heç biri də cəza almadı.

Ədəbiyyat

1. Azərbaycanın Siyasi Partiyalarının və İctimai hərəkatlarının Dövlət arxivi, fond 1, bölmə 153. İş 22.
2. Əliyev İ. (2012) *Qafqazda imperiyalar və ermənilərin Azərbaycan ərazilərinə köçürülməsi*. Bakı, Elm və Təhsil, 210 s.
3. Xaqani İsmayıl. (2017) *Ermənilərin müsəlmanlara, xristianlara və yəhudilərə qarşı soyqırımı*. Bakı: "Sara" Poliqrafiya MMC, 304 s
4. Prof. Qafar Çaxmaqlı. *Qaregin Njde və erməni - faşist əməkdaşlığı*
<https://modern.az/az/news/105950>
5. Prof. Qafar Çaxmaqlı. *Erməni Faşizmi*
<http://cssn.gov.az/documents/Erm%C9%99ni%20fa%C5%9Fizmi.pdf>

ARMENIANS AND FASCISM

Zaur Aliyev

Employee of the Institute of Philosophy and Sociology of ANAS, Baku, Azerbaijan

The author of the racial-religious instructions of the Armenians, the mercenary Garagin Nzhdeh, to whom a 6-meter monument was erected in his "honour" in the capital of Armenia, changed the words of one of Hitler's slogans addressed to the youth and chose a tougher, merciless model of fascism for the education of the Armenian youth: " Youth, heart and iron. Armenian youths who were followers of Nzhdeh, Mandalyan, Darbinyan and other fascist ideologists were first called "racist patriots", and then the fascist executioners gave them the name "Segakron" - "racist believers" ... It was these racist believers who destroyed the Albanian churches on the lands Azerbaijan - Armenianized religious and cultural monuments belonging to Azerbaijanis. Because their faith was not in God, but in ultra-racist ideas based on the so-called false, mythical history. In fact, Armenian fascism is a manifestation of Satanism hidden inside the church and challenging the values of humanism instilled in Christianity. Since "racist fanaticism" is rooted in hatred of all other peoples, this bloody ideology can at best be compared to Satanism.

Key words: Armenians, fascism, terrorism, genocide, diaspora, lobby

АРМЯНЕ И ФАШИЗМ

Заур Биалал оглы Алиев

Сотрудник Института философии и социологии НАНА, Баку, Азербайджан

Автор расово-религиозных наставлений армян, наемник Гарагин Нжде, которому в его «чести» в столице Армении воздвигнут 6-метровый памятник, изменил слова одного из гитлеровских лозунгов, обращенных к молодежи и избрал для воспитания армянской молодежи более жесткую, беспощадную модель фашизма: «Молодость, сердце и железо». Армянские юноши, которые были последователями Нжде, Мандаляна, Дарбиняна и других фашистских идеологов, сначала

назывались «расистскими патриотами», а затем фашистские палачи дали им имя «Сегакрон» — «верующие-расисты»... Именно эти верующие-расисты уничтожили албанские церкви на землях Азербайджана, - арменизированные религиозные и культурные памятники, принадлежащие азербайджанцам. Потому что их вера была не в Бога, а в ультрарасистские идеи, основанные на так называемой фальшивой, мифической истории. По сути, армянский фашизм — это проявление сатанизма, скрытого внутри церкви и бросающего вызов ценностям гуманизма, привитым в христианстве. Поскольку «расистский фанатизм» коренится в ненависти ко всем другим народам, эту кровавую идеологию в лучшем случае можно сравнить с сатанизмом.

Ключевые слова: Армяне, фашизм, терроризм, геноцид, диаспора, лобби

Daхil oldu: 02.05.2023;

Çара qəbul edildi: 14.06.2023;

Çap edildi: 23.06.2023